

sluttede sig til den Opfattelse i Berlingske Avis, at Mortensen virkelig havde en skadelig Indflydelse paa Steernes Forsvinden, og virkelig mente, at det var saaledes at forstaa, hvad der stod i Berlingske Tidende; han desavouerede i ethvert Fald min langt mildere Forklaring og sluttede sig til det Angreb paa Sverige, at det var et af Lungehyge smittet Land. Nu siger den høitærede Minister: Paa alt det har jeg et godt Argument og en fuldstændig gyldig Forsvarsgrund, og det er den, at det er en Livssag for os, at Kvæget ikke faar Lungehyge, at vor Export ikke bliver ødelagt, og det kan jo kun opnaas ved een Ting, og det er ved at sparre af. Det er Tankegangen og ikke alene den høitærede Ministers, men mange Andres. De sige: Der er Lungehyge i hele Verden, og skal man sikke sig derimod, er der for et Exportland ikke Andet at gjøre end at lufte, selv opdrætte sine Køer, selv skaffe sig det Nødvendige til eget Forbrug og til Exporten og derigjennem faae et stort Renommé for at være et sundt Exportland; derved skulde man hjælpe sig. Jeg vil nu ikke bestride, at en saadan Betragtning maade mulig kunde være rigtig, det er et Spørgsmaal for sig og ligger ikke for her, men hvad der er aldeles vist, er, at en saadan Betragtning ikke ligger til Grund for Loven af 1857, og at en saadan Politik slet ikke kan gennemføres paa lovlig Maade med den Lovgivning, vi nu have. Er det altsaa den høitærede Ministers Mening, at en saadan Handelspolitik paa dette Omraade er rigtig, har han kun en eneste Vej at gaa, nemlig at henvende sig til Rigsdagen med Anmodning om at faae en anden Lov og saa forhandle med Rigsdagen derom. Dersom saa Rigsdagen gaar ind paa den høitærede Ministers Anskuelse, kommer der en anden Lov ud, derved sker der ingen Ting, der er Sagen i hele Verden, der fornærmes derved, og saa bliver der ikke fremsat Insinuationer herfra om, at fremmede Lande ere smittede af Lungehyge, der sker ikke Andet, end hvad vi forveien vilde kunne beregne og bedømme. Dette har den høitærede Minister ikke gjort, den meget ærede Minister har ment at kunne hjælpe sig uden Folkethinget. Ja, her har vi nu atter en af Følgerne af den forjælgelige Politik, der drives for Tiden, den Politisk, der gaar ud paa at kunne undvære Folkethinget. Men den høitærede Minister kan ikke undvære Folkethinget. Det viser sig, at en saadan Politisk ikke alene fører til Ulovlighed ligeoverfor Nabolandene, men tillige skaber en ophidsset Stemning imod os; det er saaledes en af de ubehagelige Følger af denne Lungehygepolitik, at man i Sverige har betragtet os, som om vi handlede

illoyalt imod dem. Det var ikke sket, naar vi havde haft en saadan Lov som den, thi saa vilde vi have haft de samme Regler for alle Lande; men netop fordi vi ikke gaa den Vej, som er paabudt af Grundloven, at Regeringen, naar den vil naae Noget saavel paa Administrationens som paa Lovgivningens Omraade, maa søge til Folkethinget, netop derfor er man kommen ind paa den forjælgelige Vej, som Lungehygepolitikken har affødt. Jeg troede virkelig igaar, at den høitærede Minister var tilbøielig til at indse, at nu var det paa Tide at bøie af, men efter hans Uttringer idag har jeg set, at det slet ikke er Tilfældet, og især dette sidste Argument, som den høitærede Minister anførte, var saa forbausende, at jeg opgav alle mulige Forsøg paa at overbevise ham; thi han sagde, at skøndt det i og for sig var rigtigt nok at lufte op, vilde han dog ikke gjøre det nu, thi han havde sagt til tre Opdrættere, at det ikke skulde ske for det Første; derfor vilde han betragte sig som bunden til at lade være, da de ellers vilde komme til at ærgre sig over, at de havde kjøbt dyrt, medens deres Konkurrenter nu kunde købe billig. (I den rigtigheden [Steel]: Det er ikke rigtig!) Saaledes blev det opfattet, og det Indtryk fik jeg deraf; men hvis det er Tilfældet, ere disse Kvægopdrættere nogle meget uheldige Mennesker mod deres Næste og vedkjende sig en hel anden Betragtning, end jeg havde tænkt mig. Muligvis kan den høitærede Minister dog give en anden Fortolkning af sine Ord, og jeg skal da med stor Fornøielse tage den for gode Varer. Men selv om man fortolker dem paa den mildeste Maade, som jeg i dette Øieblik kan tænke mig, nemlig, at den høitærede Minister vil sige: jeg vil ikke lufte op nu, thi saa vilde de Mennesker, som have spurgt mig, om der bliver luffet op, og til hvem jeg har svaret Nei, blive stufede, idet de ville have kjøbt ind i Utide, vilde dette dog ikke kunne anvendes som Forsvar for denne ulovlige og i og for sig usforvarlige Politisk, thi det er de to Ord, man kan betegne denne Politisk ved. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Da der er indbragt Forslag fra forskjellige Medlemmer om, at Thinget selv udtaler sig om denne Sag, er der ingen Grund for mig til nu at komme nærmere ind paa den. Det vil blive gjenoptaget, naar Sagen kommer for igjen.

Jeg har kun et Par Bemærkninger at gjøre til andre Udtalelser, der ere faldne. Det ærede Medlem for Beise Amts 2den Valgfreds (Berg) kom med en Uttring, som jeg næsten maa opfatte som en Slags Berigtigelse eller Forstigtigheds-Udtalelse i An-